

РЕШЕНИЕ

№ 12002

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20231110100139 по описа за 2023 година

Производството е образувано по **искова молба на Б. Д. Б.**, ЕГН *****, с постоянен адрес АДРЕС, съдебен адрес: АДРЕС чрез адв. Х. Й., срещу **„ФИРМА” ООД**, с ЕИК: 1111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от СПП, с която се моли съда да **признае за установено в отношенията между страните, че сключеният между страните договор за кредит „Violeta“ с №1111111 от 15.12.2021 г. е недействителен, а при условията на евентуалност да признае за установено в отношенията между страните, че клаузите, уговарящи допълнителни такси и възнаграждения: чл.1, ал.2, чл.1, ал.4 чл.2, ал.4, чл.4, ал.1, т.2.2. и т.2.3 от договор за кредит „Violeta“ с №1111111/ 15.12.2021 г са нищожни.**

Ищцата твърди, че на 15.12.2021 г. между нея ответника е сключен договор за кредит „Violeta“ с №1111111. Страните са се договорили отпуснатият заем да бъде в размер на 300,00 лева, при годишен лихвен процент по заема 15.00% и 0,042 % дневен лихвен процент, годишен процент на разходите - 49. 32% и срок за погасяване на заема 1 година. Сочи се, че в чл.1, ал.2 от процесния договор е уговорено, че кредитополучателя ще се ползва от допълнителен пакет услуги по вид и цена описани в Приложение /Тарифа за допълнителен пакет услуги – „VIP ОБСЛУЖВАНЕ ПО ПРОДУКТ „Violeta“ и такси за действия по ограничаване на негативните последици при просрочие/. В чл.1, ал.4 е уговорена и т.нар. „такса удовлетвореност", която при всяко плащане извършено от кредитополучателя може да е от 0 до 5% от размера на кредитния лимит. В чл.2, ал.4 от договора също е уговорено, че към „Общото задължение" на кредитополучателя се включват освен, главница, договорна лихва и „такса ангажимент за фиксиран лихвен процент“, неустойки за неизпълнение, лихви за забава и разходи за събиране на просрочени задължения. В чл.4, ал.1, т.2.2. и т.2.3. е уговорено, че кредитополучателя се задължава да заплаща „такса ангажимент", която е в размер на 0,07% на ден върху усвоената и непогасена главница, като същата се начислява ежедневно.

Твърди се, че договорът е нищожен на основание чл. 10, ал. 1 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не е спазена предвидената от закона форма, на основание чл. 11, ал. 1, т. 10 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не е налице съществен елемент от неговото съдържание, а именно годишният процент на разходите /ГПР/ по кредита. Сочи се, че неспазването на изискванията на чл. 11,

ал. 1, т. 11 и т. 12 от ЗПК също е самостоятелно основание за нищожност на договора, съгласно чл. 22 от ЗПК

Поддържа се, че в договора за потребителски кредит е налице грешно посочен размер на ГПР, а действителният такъв е в пъти по-висок от посочения, което е над максимално установения праг на ГПР, предвиден в императивната разпоредба на чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

Излагат се съображение за нищожност на отделни клаузи/ клаузата, с която се уговаря дължимост на „такса удовлетвореност“, „такса ангажимент“, такси за услуги - „VIP ОБСЛУЖВАНЕ ПО ПРОДУКТ „Violeta“ и такси за действия по ограничаване на негативните последици при просрочие, както и неустойки за неизпълнение, лихви за забава и разходи за събиране на просрочени задължения извън договорената възнаградитеана лихва/ от процесния договор на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД поради нарушение на закона, чл. 26, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД поради нарушаване на добрите нрави, респективно на основание чл. 146 от ЗЗП поради неравноправност

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество, с който се оспорва исковата молба.

Не се спори, че на 15.12.2021 г. ищцата е сключила с ответника Договор за кредит „Violeta“ („Договора“), но се сочи, че е той е под формата на кредитна линия с възможност за еднократно или многократно усвояване на главница до размера на одобрения кредитен лимит, който в настоящия случай е 1500 лв. и по силата на този договор е усвоила на части заемната сума в общ размер на 1500 лв. оспорват се като неоснователни исковете за прогласяване на целия договор за недействителен, както и за прогласяване на нищожността на определени клаузи, като са изложени подробни съображения.

Предявен и насрещен иск, с който се иска Б. Д. Б., да бъде осъдена да заплати на „ФИРМА“ ООД:

- **Главница в размер на 1500 лв.,**

- **Договорна лихва при фиксиран годишен лихвен процент съгласно чл. 4 ал. 1 т. 2 от Договора - 15 % върху усвоената главница в размер на 221,21 лв. за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.**

- **Такса ангажимент** за фиксиран лихвен процент за целия срок на договора в размер на 0,07 % на ден върху усвоената и непогасена главница, която се начислява ежедневно и се дължи в края на всеки тридесетдневен период от усвояване на главницата **в общ размер на 374,71 лв.** /триста седемдесет и четири лева и седемдесет и една стотинки/-претендирана сума за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.

- **Неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверения за настоящ адрес** съгласно чл. 15 ал. 4, 5 и 6 от Договор в общ размер на **88,67 лв.** за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.

- **Неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверение за липса на задължения по ДОПК** съгласно чл. 15 ал. 4,5 и 6 от Договор в общ размер на **88,67 лв.** за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.

-**Неустойка за непредоставяне на съгласие за директен дебит** съгласно чл. 15 ал. 1,2 и 3от Договора в общ размер на **354,67 лв.** / за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.

- **Начислени такси** по чл. 20 ал. 4 от Договора за ограничаване негативни последици при просрочие, съгласно Тарифа за допълнителен пакет услуги, доброволно избран от кредитополучателя в общ размер на **165 лева** за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.

-**Лихва за забава** върху просрочените текущи задължения, дължима в края на всеки тридесетдневен период за заплащане на текущото задължение по кредита на основание чл.

20 ал. 3 от Договора в общ размер на **55,37 лв.** /четиридесет и един лева и шестдесет стотинки/ **за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.** както и

- **лихва за забава в размер на 37,08 лв.** /тридесет и седем лева и осем стотинки/, начислена върху остатъчната непогасена главница в размер на 1500, лв. и **за периода от 15.12.2022 г.** /изтичане срока на договора/ **до 13.03.2023 г.** /датата на подаване на исковата молба/,

-Законна лихва за забава от датата на завеждане на исковата молба /13.03.2023 г./ до датата на окончателното погасяване изчислена върху всяка от дължимите/присъдени/ суми.

Изложени са съображения, че на 15.12.2021 г. е усвоена сума в размер на 300 лв. от отпуснатия кредитен лимит от 1500,00 лева, на 16.12.2021 г. е усвоена - 700 лв. и на 18.12.2021 г. — 500 лв. или общо 1500 лв. - цялата главница по одобрения кредитен лимит. След усвояване на главницата и до настоящия момент няма заплатени суми.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорва иска като неоснователен като се сочи, че е договорът е недействителен с идентични аргументи, изложени в исковата молба.

Софийският районен съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Приложен по делото е Договор за кредит „Violeta“ №1111111, сключен на 15.12.2021 г. между „ФИРМА“ ООД, ЕИК 11111111 и Б. Д. Б..

Видно от договора кредитодателят се задължава да предостави на кредитополучателя кредит в максимален размер на 1500,00 лева, под формата на разрешен кредитен лимит, който се усвоява еднократно или многократно на части при следните условия: Срок на кредита: 12 месеца, Сума на одобрения кредитен лимит: 1500 лева, Фиксиран годишен лихвен процент : 15.00 %, Годишен процент на разходите : 49.32%., Директен дебит: неустойка за непредоставяне в размер на 2,00%, Такса ангажимент за фиксиран лихвен процент - 0,07 % (нула цяло и седем стотни процента) на ден върху усвоената и непогасена главница, като същата се начислява ежедневно и се дължи в края на всеки тридесетдневен период от усвояване на главница/главници, Неустойка за непредоставяне на удостоверения-0,5%(нула цяло и пет десети процента) от общия размер на усвоената и непогасена главница, Лихва за забава: равна на ОЛП +10 пункта, Първа дата на плащане 15.01.2022г., последна дата на плащане 10.12.2022г.

Съгласно чл. 3 Кредитополучателят може по всяко време да усвоява суми от главницата до максималния размер на кредитния лимит, като за всяко усвояване отправя искане до Кредитора в профила си чрез натискане върху бутон „Искам още пари“, посочване на желана сума, банкова сметка и номер на лична карта и натискане на бутон „Изпрати“. През целия срок на валидност на този договор, Кредитополучателят се задължава да заплаща текущото си задължение до 30 /тридесет/ дни от усвояване на главница като при еднократно усвояване с подписване на настоящия договор - 30 дни текат от датата на усвояване на целия кредитен лимит, при усвояване на части 30-дни текат от датата на първото частично усвояване на главница от кредитния лимит, при поредно усвояване, в случай че клиентът няма други усвоени и непогасени главници, 30-те дни текат от датата на поредното усвояване.

Съгласно чл. 1, ал. 2 кредитополучателят заявява, че преди подписване на настоящия договор е избрал доброволно да се ползва от допълнителен пакет услуги по вид и цена, подробно описани в Приложение /Тарифа за допълнителен ПАКЕТ УСЛУГИ - „VIP ОБСЛУЖВАНЕ“ ПО ПРОДУКТ „Violeta“ и такси за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие, предоставено от кредитора.

Съгласно чл. 1, ал. 4 при всяко погасяване от кредитополучателя на дължими суми по

кредита /пълно или частично, погасяване на текущо задължение или общо задължение/ кредитополучателят има право да заплаща част от цената на пакета допълнителни услуги по ал. 3, като кредитодателят предоставя на кредитополучателя възможност сам да избере какъв размер от цената на пакета/т.нар. - такса удовлетвореност/ да заплати към дружеството с оглед степента на удовлетвореност от предоставената от кредитодателя финансова услуга и допълнително и доброволно избрания пакет към нея. Кредитополучателят може да избере размерът на таксата удовлетвореност при всяко плащане да е от 0 до 5% от размера на кредитния лимит. Незаплащането суми по предходното изречение не води до натрупване, изискуемост и обезщетение за забава.

Съгласно чл. 15, ал. 4 страните се споразумяват, а кредитополучателят декларира, че е запознат и съгласен, че в срок до 5 дни от подписване на настоящия договор за паричен заем, както и 2 дни преди изтичане на всеки следващ тридесет дневен период на заплащане на текущото задължение, се задължава да предоставя Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, от което е видно че няма задължения, както и Удостоверение за настоящ адрес. При непредставяне на което и да е от двете удостоверения, или ако от Удостоверението по чл. 87 ДОПК е видно наличието на задължения към държавни и общински органи, се начислява неустойка в размер по 0,5% от общия размер на усвоената/усвоените и непогасена/непогасени главница/главници за всяко от непредоставените удостоверения, като начислената неустойка е част от текущото задължение и се дължи в края на всеки тридесетдневен период. Съгласно ал. 5 предоставянето на Удостоверение за липса на задължения по чл. 87 ДОПК, както и на Удостоверение за настоящ адрес се дължи еднократно в рамките на всеки тридесет дневен период, в който потребителят има усвоена сума.

Съгласно чл 20, ал. 4 при забава за плащане текущото задължение, Кредитополучателят дължи на кредитодателя разходи за действия по събиране на задълженията в размер, съгласно Тарифа, която представлява Приложение към настоящия договор/Тарифа за допълнителен ПАКЕТ УСЛУГИ - VIP ОБСЛУЖВАНЕ ПО ПРОДУКТ „Vioieta“ и такси за действия по ограничаване на негативни последици при просрочие/, до заплащане на съответното текущо задължение или общото задължение по кредита. Разходи за действия по събиране на задълженията са разходите за изпращането на напомнителни писма, електронни съобщения, провеждането на телефонни разговори и др., направени от Кредитодателя, за да събере извънсъдебно и по доброволен начин просрочените си вземания от Кредитополучателя по договора.

Представени са платежни нареждания от 15.12.2021 г., 16.12.2021 г. и 20.12.2021 г. с наредител „ФИРМА“ ООД, ЕИК 11111111 в полза на Б. Д. Б..

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която е изслушано и прието в съдебно заседание и се кредитира като компетентно изготвено и следва да бъде поставено в основите на доказателствените изводи на съда. Вещото лице е констатирало, че усвояването на кредита по дати е както следва :

- на дата 15.12.2021г. 300.00 лв.

-на дата 16.12.2021г. 700.00 лв.

- на дата 20.12.2021г. 500.00 лв.

Срокът за погасяване на главницата е 10.12.2022г., т.е. ползва се гратисен период от 11 месеца относно главницата. Начислените разходи за предоставения кредит, съгласно представен погасителен план, са общо в размер на 1348.31 лв., от които възнаградителна лихва в размер на 221.22 лв. и такси общо в размер на 1127.09 лв. Средно месечно начислените суми за такси са в размер на 93.01 лв., а общо лихви и такси, средно месечното начисление е в размер на 111.44 лв. Начислените суми за лихва, общо в размер на 221.22 лв. отговарят на годишен лихвен процент 14.74% при ползван кредит от 1500.00 лв. за срок от 365 дни. При посочените параметри е извършено изчисление на Годишния процент на разходите с кредитен калкулатор за ГПР. Изчисления ГПР при включени всички лихви и такси за период от една година е в размер на 138.82.%

Вещото лице е установило, че по договора за кредит няма нито едно плащане. Съответно всички начислени задължения не са погасявани и са дължими.

Вещото лице е посочило, че непогасеното задължение по Договор за кредит № 111111/15.12.2021г., съгласно представения погасителен план е общо в размер на 2848.31 лв., в т.ч.: 1500.00 лв. – главница; 221.22 лв. - договорна лихва съгл. чл.4 т.2 . за пер. 15.12.2021г. – 15.12.2022г.; 374.71 лв. – такса ангажимент за фикс. лихвен пр., за пер. от 15.12.2021г. до 15.12.2022г.; 88.67 лв. - неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверения за настоящ адрес за пер. 15.12.2021г. – 15.12.2022г.; 88.67 лв. - неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверение за липса на задължения по ДОПК; 354.67 лв. - неустойка за непредоставяне на съгласие за директен дебит съгласно чл. 15 ал. 1,2 и 3 от Договора ; 165.00 лв. - начислени такси по чл. 20 ал. 4 от Договора за ограничаване негативни последици при просрочие за пер. 15.12.2021г. – 15.12.2022г.; 55.37 лв. - Законна лихва за забава върху просрочените текущи задължения, дължима в края на всеки тридесетдневен период за заплащане на текущото задължение по кредита на основание чл. 20 ал. 3 от Договора за периода 15.12.2021г. – 15.12.2022г.;

Съдът е указал на страните, че следи служебно за неравноправни клаузи в потребителски договори.

В случая в чл. 1, ал. 4 от договора само формално е уговорена такса удовлетвореност, а СРС намира, че фактически се дължи не такса, а договорна лихва, представляваща допълнителна печалба на кредитора. Същата такса е включена изначално в бланков договор. За съда е неясно как кредитополучателя би могъл да избегне заплащането на тази такса в рамките на автоматизирания процес за предоставяне на финансови услуги, организиран дружеството, отпускащо кредита. Налага се извода, че таксата за т.н. „услуга“ не е нито допълнителна нито незадължителна. Напротив, във всички случаи вземането за тази такса ще възникне в сферата на кредитора. Тя затова е уговорена и като сигурна част от дълга, като следва да се заплаща, заедно с общата дължима сума по кредита. Фактически не се касае за такса за извършване на допълнителна услуга, а за вземане, което се плаща заедно с вноската за главница и лихва, което вземане представлява допълнителна печалба за кредитора, освен лихвата. В конкретния случай фактически е уговорена допълнителна договорна лихва, която да плаща длъжникът и която е печалба за кредитора. След като тази такса е нищожна, тя не се дължи от ответника. След като това е така, налага се извод, че договорът за заем противоречи на част от императивните постановки на ЗПК. В случая следва да се приложи чл.21, ал.1 ЗПК, който гласи, че всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна.

По отношение на неустойката: в случая в чл. 15.ал. 4 от договора формално е уговорена неустойка за неизпълнение за задължение на ищеца, но СРС намира, че фактически се дължи не неустойка, а договорна лихва, представляваща допълнителна печалба на кредитора. Това е така, доколкото за да не възникне вземането за неустойка, договорът предвижда редица условия, които са кумулативно дадени, следва да бъдат изпълнени в много кратък срок, поради което е обективно трудно да бъдат покрити от заемателя- ежемесечно длъжникът да се снабдява с удостоверения за настоящ адрес и липса на данъчни задължения по чл. 87, ал. 6 ДОПК. Сроктът за извършване на тези административни услуги е различен в зависимост от различните администрации, за същите се дължи такса, а за съда е неясно за какво е необходима тази информация на кредитодателя. Ежемесечното изискване за предоставяне на актуални удостоверения би задължил длъжника перманентно да заявява административни услуги като за съда реалната цел е той да бъде поставен в неизпълнение на това ненужно задължение, така че вземането за неустойка да възникне в сферата на кредитополучателя. Съгласно т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. по тълк.д. № 1 от 2009 г. ОСТК ВКС, клаузата за неустойка е нищожна поради накръняване на добрите нрави, когато е уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Преценката за нищожност на клаузата за неустойка следва да се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора. Даденото примерно изброяване на критерии, които могат да бъдат използвани при тази преценка (размерът на задълженията, изпълнението на които се обезпечава; обезпечено ли е изпълнението на задължението с други правни способности; вида на уговорената неустойка –

компенсаторна или мораторна; вида на неизпълнение на задължението; съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнение на задължението вреди) не изключва възможността да бъдат ползвани и други критерии. Обратно – при конкретната преценка за валидността на неустоечната клауза съдът може да използва критерии извън изброените примерно, съобразявайки конкретните факти и обстоятелства за всеки отделен случай. В процесния случай, съдът счита, че неустойката не отговаря на присъщите си функции. На първо тя не обезпечава същинско задължение на кредитополучателя. Клаузата реално би гарантирала на заемодателя вземане в размер на още една възнаградителна лихва. Това води до няколкократно превишаване на законната лихва за забава, дадена като легален критерий за обезвреда при неизпълнение на парични задължения, а в случая - и до изравняване на размера □ с този на заемната сума, респ. до неоснователно обогатяване на кредитора. Това, по мнението на настоящия състав, противоречи на добрите нрави и обуславя невалидността на неустоечната клауза, затова ответникът не дължи заплащане на неустойка.

Що се касае за чл. 20 ал. 4 от Договора тази разпоредба, предвиждаща такса за ограничаване негативни последици при просрочие, противоречи на посочената норма на закона – чл.10а ЗПК, което означава, че е неравноправна по смисъла на ЗЗП, тъй като облагодетелства кредитора, като предвижда получаването на такса, която не се допуска от закона, без да е гарантирано изпълнението на насрещно задължение. Няма и доказателства услугите, за които да се дължи допълнителна такса, да са предоставени. Ето защо тази клауза е нищожна поради липса на основание и съгласие на страните. Ако въобще става дума за предоставяне на каквито и да било допълнителни услуги, то те следва да бъдат включени в ГПР, тъй като това са възнаграждения по самия договор за кредит – чл. 19, ал. 1 ЗПК. В случая това не е сторено и по този начин, заобикаляйки закона, се постига ГПР, по-голям от петкратния размер на законната лихва

В допълнение следва да се посочи, че така и самият договор за заем противоречи на част от императивните постановки на ЗПК. В случая следва да се приложи чл.21, ал.1 ЗПК, който гласи, че всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна. В договора трябва да се посочи размера на лихвения процент, като в конкретната хипотеза в този процент трябва да е включена и неустойката, която като неустойка е нищожна, а реално е сигурна печалба за кредитора. Следователно годишният лихвен процент няма да е реално записания, а следва да е по-голяма число, ако в него участва и вземанията за 374.71 лв. – такса ангажимент за фикс. лихвен пр., за пер. от 15.12.2021г. до 15.12.2022г.; 88.67 лв. - неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверения за настоящ адрес за пер. 15.12.2021г. – 15.12.2022г.; 88.67 лв. - неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверение за липса на задължения по ДОПК; 354.67 лв. - неустойка за непредоставяне на съгласие за директен дебит съгласно чл. 15 ал. 1,2 и 3 от Договора ; 165.00 лв. - начислени такси по чл. 20 ал. 4 от Договора за ограничаване негативни последици при просрочие за пер. 15.12.2021г. – 15.12.2022г. Нарушен е чл.11, ал.1, т.9 ЗПК, тъй като не е посочен реалният годишен лихвен процент.

Освен това, доколкото лихвата е част от ГПР, е следвало да се посочи и друг размер на ГПР, различен от този в договора. В този размер следва да участват горепосочените суми, изразени като процент. Това не е сторено, поради което е нарушен чл.11, ал.1, т.10 ЗПК. С включването им размера на ГПР надвишава законовия максимум- 50 %, /чл.19, ал.4 ЗПК/, като в процесния случай по изчисленията на вещото лице- 138.82.%, годишният процент на разходите надвишава около 3 пъти разрешения законов лимит.

По изложените съображения, доколкото са налице нарушения на чл.11, ал.1, т.9 и т.10 ЗПК, целият договор за заем следва да бъде приет за недействителен – чл.22 ЗПК. На основание чл.23 ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен,

потребителят заплаща само чистата стойност на кредита- в процесния случай 500 лева, като не дължи лихва или други разходи по кредита.

Нищожните клаузи не могат да бъдат заменени по смисъла на чл. 26, ал. 4 от ЗЗД от императивни правила досежно максимално допустимия размер на договорната лихва, нито да бъде прието, че единствено частично недействителна е клаузата за уговорената неустойка, представляваща по съществото си договорна лихва, невключена в ГЛП и ГПР. Ако съдът изменя съдържанието на неравноправните и нищожните клаузи, съдържащи се в потребителски договор, това ще навреди на постигането на дългосрочната цел, предвидена в член 7 от Директива 93/13. Това действие на съда би способствало за премахването на възпиращия ефект, упражняван върху продавачите и доставчиците чрез самото неприлагане на такива неравноправни клаузи спрямо потребителя, тъй като продавачите и доставчиците биха останали изкушени да използват посочените клаузи, ако знаят, че дори и последните да бъдат обявени за недействителни, договорът все пак ще може да бъде допълнен в нужната степен от националния съд, така че да се гарантират интересите на тези продавачи и доставчици. / в т. см. решения от 14 юни 2012 г., Banco Español de Crédito, C-618/10, EU:C:2012:349, т. 69, от 30 април 2014 г., Kásler и Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, т. 79 и от 26 март 2019 г., Abanca Corporación Bancaria и Bankia, C-70/17 и C-179/17, EU:C:2019:250/.

Както без посочено след като на основание чл.23 ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита- в процесния случай 1500 лева, като не дължи лихва или други разходи по кредита.

При този изход на спора по главния иск на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК се дължат разноски в размер на 50 лева за заплатена държавна такса. Тъй като адвокатската помощ е оказана безплатно съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗА, възнаграждението по обективно съединените искове следва да се присъди в полза на адвоката по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА в размер на 480 лева, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения във вр. пар. 2а от ДР на същата.

При изхода на спора по насрещния иск на ищеца „ФИРМА” ООД чл. 78, ал. 1 ГПК се дължат разноски в размер на 423.90 лева от пълно претендиран размер от 815.42 лева / в т.ч. държавна такса- 115.42 лева, депозит за вещо лице- 300 лева и адв. възнаграждение -400 лева-половината от общо претендираното такова в размер на 800 лева по главния и насрещния иск. Ответникът по насрещния иск има право на разноски съобразно отхвърлената част от иска. Ищецът е освободен от разноски за експертизата. Същите са в размер на 300 лева и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК следва да се заплатят в полза на съда съразмерно с отхвърлената част за сумата от 144.04 лева. Тъй като адвокатската помощ е оказана безплатно съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗА, възнаграждението по обективно съединените искове следва да се присъди в полза на адвоката по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА в размер на 230.47 лева, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения във вр. пар. 2а от ДР на същата.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА СПРЯМО „ ФИРМА” ООД, с ЕИК: 1111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от СПП, по предявения иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК от Б. Д. Б., ЕГН ***, с постоянен адрес АДРЕС, НИЩОЖНОСТТА на основание чл. 23 от ЗПК на договор за кредит „Violeta“ с №1111111 от 15.12.2021 г.**

ОСЪЖДА Б. Д. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес АДРЕС, да заплати на **„ФИРМА” ООД**, с ЕИК: 1111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД, чл. 240, ал. 1 ЗЗД във вр. чл. 23 ЗПК, сумата от **1500 лева- главница по недействителния договор за кредит „Violeta“ с №1111111 от 15.12.2021 г.**, като отхвърля предявените иски с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД, чл. 240, ал. 2 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД във вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86 ЗЗД за заплащане на:

- Договорна лихва при фиксиран годишен лихвен процент съгласно чл. 4 ал. 1 т. 2 от Договора - 15 % върху усвоената главница в размер на 221,21 лв. за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.,

- Такса ангажимент за фиксиран лихвен процент за целия срок на договора в размер на 0,07 % на ден върху усвоената и непогасена главница, която се начислява ежедневно и се дължи в края на всеки тридесетдневен период от усвояване на главницата в общ размер на 374,71 лв. /триста седемдесет и четири лева и седемдесет и една стотинки/-претендирана сума за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.,

- Неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверение за настоящ адрес съгласно чл. 15 ал. 4, 5 и 6 от Договор в общ размер на 88,67 лв. за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.,

- Неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на удостоверение за липса на задължения по ДОПК съгласно чл. 15 ал. 4,5 и 6 от Договор в общ размер на 88,67 лв. за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.,

- Неустойка за непредоставяне на съгласие за директен дебит съгласно чл. 15 ал. 1,2 и 3 от Договора в общ размер на 354,67 лв. / за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.,

- Начислени такси по чл. 20 ал. 4 от Договора за ограничаване негативни последици при просрочие, съгласно Тарифа за допълнителен пакет услуги, доброволно избран от кредитополучателя в общ размер на 165 лева за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г.,

- Лихва за забава върху просрочените текущи задължения, дължима в края на всеки тридесетдневен период за заплащане на текущото задължение по кредита на основание чл. 20 ал. 3 от Договора в общ размер на 55,37 лв. /четиридесет и един лева и шестдесет стотинки/ за периода от 15.12.2021 г. до 15.12.2022 г. както и

- лихва за забава в размер на 37,08 лв. /тридесет и седем лева и осем стотинки/, начислена върху остатъчната непогасена главница в размер на 1500, лв. и за периода от 15.12.2022 г. /изтичане срока на договора/ до 13.03.2023 г. /датата на подаване на исковата молба/,

- Законна лихва за забава от датата на завеждане на исковата молба /13.03.2023 г./ до датата на окончателното погасяване изчислена върху всяка от дължимите/присъдени/ суми.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ООД, с ЕИК: 1111111, да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на **Б. Д. Б., ЕГН *******, сумата от **50 лева- съдебно-деловодни разноски**.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ООД, с ЕИК: 1111111, да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от **144.04 лева по сметка на Софийския районен съд**.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ООД, с ЕИК: 1111111, да заплати на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата на Еднолично адвокатско дружество „АДВ“, БУЛСТАТ: 1111111, адвокатски хонорар в размер на **710.47 лева**.

ОСЪЖДА Б. Д. Б., ЕГН *****, да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на **„ФИРМА” ООД**, с ЕИК: 1111111, сумата от **423.90 лева- съдебно-деловодни разноски**.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____